

Someron kaupungin ympäristönsuojelumääräykset

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa (86/2000) on säädetty.

Perustelut

Määräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Lähtökohtana ovat paikalliset olosuhteet.

Määräyksessä viitataan ympäristönsuojelulakiin, jonka 1 luvun "Yleiset säännökset" ovat tavoitteiden ja määräysten soveltamisen kannalta olennaisia. Säännöksissä määritellään mm. ympäristön pilaantumisen käsite, yleiset periaatteet ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa, toiminnanharjoittajan selvillä olovelvollisuus sekä maaperän, pohjaveden ja meren pilaamiskiellot.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Someron kaupunginvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 19 §:n perusteella.

2.2 Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Someron kaupungissa toimii ympäristölautakunta.

2.3 Ympäristölautakunta voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisuvaltaa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnanvaltuustolla.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan;
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallinnollisen pakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Jälkimmäisen lain 7 §:n mukaan oikeudesta toimivallan siirtoon päättää kunnanvaltuusto.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Määräykset ovat voimassa koko kunnan alueella, ellei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.
- 3.2 Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa taikka lain 61, 62 tai 78 §:n mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät koske myöskään puolustusvoimien toimintaa.
- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten säännösten rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä, tulee ympäristönsuojelumääräystä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.
- 3.4 Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kunnan aluetta. Perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä on annettu 4 §:ssä määritellyillä erityisalueilla.

Ympäristönsuojelulain 19 §:ssä rajataan ympäristönsuojelumääräysten sääntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista toimintaa, eivätkä ympäristönsuojelulain 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säännöksiä ovat esimerkiksi jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä.

Lupa-asiaa tai muuta viranomaispäätöstä ratkaistaessa tulee ympäristönsuojelumääräykset ottaa huomioon.

4 § Paikalliset olosuhteet

Someron kaupungissa paikalliset olosuhteet ja alueet, joita koskien annetaan erityismääräyksiä, ovat seuraavat:

- **pohjavesialue**, jolla tarkoitetaan I tai II luokan pohjavesialueita.
- **ranta-alue**, jolla tarkoitetaan jokeen, järveen, lampeen tai vastaavaan vesistöön (vesilaki I luku 1 §) rajoittuvaa maa-alueita, joka ulottuu 200 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.
- **taajaan rakennettu alue**, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita sekä muita erillisiä suunnittelutarvealueita.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea koko kuntaa tai vain tietyjä alueita kunnasta. Tarpeelliseksi on katsottu, että ympäristönsuojelullisesti tärkeitä alueita suojellaan normaalia tiukemmilla määräyksillä. Tällaisia alueita ovat ranta-alueet, pohjavesialueet ja taajaan rakennetut alueet. Talousjäteveden käsittelyä koskien on myös katsottu tarpeelliseksi lieventää määräyksiä pykälässä mainituilla alueilla.

2 LUKU JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

5 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely

- 5.1 Jätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa on sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 103 §:ssä ja valtioneuvoston ympäristönsuojelulain 18 §:n nojalla antamassa asetuksessa (542/2003) sekä muualla säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.
- 5.2 Vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella kiinteistö tulee liittää viemäriin, jolla talousjätevedet johdetaan keskitettyyn jätevesien puhdistukseen. Viemäriin johdettavien aineiden osalta on noudatettava ympäristönsuojeluasetusta, vesihuoltolakia sekä vesi- ja viemärlaitoksen ohjeita.
- 5.3 Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöllä muodostuviin jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa näitä määräyksiä.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 103 §:ssä ja 18 §:ssä on säädetty jätevesien yleisestä puhdistamisvelvollisuudesta ja annettu ympäristöministeriölle mahdollisuus tarkemmin säätää jätevesien käsittelystä valtioneuvoston asetuksella.

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Vesikäymälän jätevedet sekä muut talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön tai vesialain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan tai altaaseen siten, että jätevesien puhdistus vastaa vähintään ympäristönsuojelulain 18 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (542/2003) tarkoitettujen puhdistustoimien tehoa. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Milloin yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöllä muodostuviin jätevesiin, voidaan niihin soveltaa näitä määräyksiä.

6 § Jätevesien käsittely kaupungin jätevesiviemäriverkoston liittymättömillä kiinteistöillä

- 6.1 Mikäli kiinteistön jätevesiä ei ole johdettu kaupungin jätevesiviemäriin tai muuhun keskitettyyn jätevesien puhdistukseen, tulee ne puhdistaa asianmukaisesti pienpuhdistamolla tai kolmiosastoisella saostussäiliöillä ja maasuodattamolla tai -imeyttämöllä. Mikäli jätevesien joukossa ei ole käymäläjätevettä, voi saostussäiliö olla kaksiosastoinen.

Maaperäkäsittelyä käytettäessä on varauduttava tehostamaan käsittelyä myöhemmin fosforinpoistoyksiköllä fosforinpoistotehon heikennyttyä maaperäpuhdistamossa.

- 6.2 Vapaa-ajanrakennusten tai talousrakennusten muut kuin käymälän jätevedet voidaan johtaa ja imeyttää puhdistamattomina maahan, jos niiden määrä on vähäinen (esim. kannettu vesi), eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.
- 6.3 Ranta-alueella käymäläjätevedet on johdettava tiiviiseen umpisäiliöön. Muille jätevesille on oltava saostussäiliöt ja maaperäkäsittely (vähäiset jätevesimäärät kuten kohdassa 6.2). Vaihtoehtoisesti voidaan muille jätevesille käyttää jätevesien korkeatasoista kemiallis-biologista puhdistusta.
- 6.4 Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu tulee järjestää siten, etteivät puhdistamattomat pesuvedet joudu suoraan vesistöön.
- 6.5 Pohjavesialueella jätevesien maahan imeyttäminen on kiellettyä. Jätevedet tulee johtaa umpisäiliöön tai käsiteltäväksi pohjavesialueen ulkopuolelle tai ne voidaan käsitellä tiiviissä puhdistuslaitteistossa, josta puhdistetut jätevedet johdetaan pohjavesialueen ulkopuolelle. Pelkät pesuvedet voidaan pohjavesialueella johtaa maasuodattamon tai pienpuhdistamon jälkeen ojaan, mikäli pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei ole. Jätevesien maahan imeyttämiskielto ei kuitenkaan koske vähäistä jätevesimäärää (esim. kannettu vesi).
- 6.6 Pohjavesialueen ulkopuolella olevilla harvaan asutuilla yli 300 metrin etäisyydellä vesistöä ja valtaojista olevilla alueilla, joilla jätevesien kuormitusvaikutus on vähäinen, sallitaan jätevedenpuhdistusjärjestelmät, joilla saavutetaan orgaanisen aineksen BHK7 osalta vähintään 80 %:n, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 %:n ja kokonaistypen osalta vähintään 30 %:n puhdistusteho.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 103 §:n mukaan yleiseen viemäriin liittymättömien kiinteistöjen jätevedet tulee johtaa ja käsitellä niin, ettei jätevesistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Määräyksessä mainitaan erilaiset käsittelylaitteistot ja niiden soveltuvuus erilaisille alueille (esim. ranta-alue). Ympäristönsuojelulain 103 §:n mukaan vähäiset määrät muita kuin vesikäymälän jätevesiä voidaan imeyttää suoraan maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Puhdistustehon vaatimuksista on säädetty valtioneuvoston asetuksessa talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla (542/2003) pykälässä 4.

Ottaen huomioon Someron maaperäolosuhteet ja maastomuodot voidaan katsoa, että kohdassa 6.6. mainituilla alueilla alhaisempi jäteveden puhdistustehovaatimus ei aiheuta ympäristön tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Ko. kohdassa tarkoitettu 300 metrin suojaetäisyys mitataan jäteveden kulkureitin mukaan.

7 § Vähimmäisetäisyysvaatimukset

71. Sijoitettaessa jätevesien käsittelylaitteistoja tulee ottaa huomioon maasto- ja maaperäolosuhteet sekä pohjaveden virtaussuunta. Kaikissa tapauksissa on noudatettava seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäisetäisyys (m)
Talousvesikaivo	50
Vesistö	25
Tontin raja	5
Suojakerros pohjavesitason yläpuolella	
– maasuodattamossa	1,00
– maahanimeyttämössä	1,00

- 7.2 Erillisestä saunarakennuksesta tulevat pesuvedet saa imeyttää vähintään 20 metrin etäisyydelle rantaviivasta, ellei ranta-asemakaavamääräyksissä toisin määrätä.
- 7.3 Jätevesien puhdistuslaitteistot ranta-alueella tulee sijoittaa siten, että tulvakorkeuden aikana vesi ei pääse jäteveden käsittelylaitteistoihin.
- 7.4 Ulkokäymälää ei saa sijoittaa tulva-alueelle, 15 metriä lähemmäksi vesistöä eikä 5 metriä lähemmäksi naapurin rajaa.

Perustelut

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin (mm. ”Pienet jäteveden maapuhdistamot”. toim. Erkki Santala, Vesi- ja ympäristöhallituksen julkaisuja -sarja B, 1990). Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Etäisyysvaatimuksesta voidaan poiketa vain erillisen saunarakennuksen kohdalla. Laitteistojen sijoittamisessa tulee huomioida myös se, että tulvavedenkorkeudenkin aikana laitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse kosketuksiin jäteveden kanssa.

Ulkokäymäläjätteen sisältämien ravinteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua estää ennakolta niiden pääsy vesistöihin.

8 § Huolehtimisvelvollisuus

- 8.1 Kiinteistön haltijan tulee huolehtia siitä, että jätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja jäteveden käsittelylaitteistojen puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Lisäksi ne tulee rakentaa siten, että niiden puhdistusteho on tutkimuksin tarkistettavissa. Tositteet jäteveden puhdistuslaitteiden tarkistuksista, huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä ja mahdollisista näytteenotoista on säilytettävä viisi vuotta ja tiedot tulee toimittaa pyydettyäessä ympäristönsuojeluviranomaiselle.
- 8.2. Saostussäiliöt tulee tyhjentää tarvittaessa ja vähintään kerran vuodessa. Ellei jätevesijärjestelmien lietteitä käsitellä omalla kiinteistöllä jätehuoltomääräysten 4 §:n mukaisesti, lietteet tulee toimittaa niiden käsittelyyn oikeuttavan ympäris-

töluvan saaneelle vastaanottajalle tai muuhun asianmukaiseen, viranomaisen hyväksymään paikkaan.

- 8.3 Kuivakäymälää tulee hoitaa siten, että siitä ei aiheudu haju- eikä muuta haittaa ympäristölle eikä terveydelle. Kuivakäymälän tyhjennysjätteet tulee kompostoida tai toimittaa asianmukaisen luvan omaavalle vastaanottajalle.

Perustelut

Puhdistuslaitteiden toimivuus niille asetettujen vaatimusten mukaisesti edellyttää säännöllistä seuranta- ja huoltamista. Tarvittaessa puhdistusteho on pystyttävä varmistamaan näytteenotolla. Tositteet laitteiden tarkistuksista, huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä ja mahdollisista näytteenotoista tulee säilyttää, jotta valvontaviranomainen pystyy varmistamaan laitteiden asianmukaisen käytön ja toimivuuden.

Huonosti hoidetusta ulko- tai kompostikäymälästä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista ja haju- tai viihtyvyyshaittoja. Maaperään sijoitettavan käymäläjätteen tulee olla haitattomaksi kompostoitua. Sijoittamisesta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Mikäli käymäläjätettä ei voida kompostoida kiinteistöllä, on perusteltua vaatia sen toimittamista asianmukaisen luvan omaavalle vastaanottajalle.

3 LUKU VESIENSUOJELUA JA POHJAVESIEN SUOJELUA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

9 § Lannan käsittely ja levitys

Kotieläinlannan käsittelystä, varastoinnista ja levityksestä säädetään valtioneuvoston asetuksessa maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000).

Lannan, virtsan ja puristenesteen levitys on kielletty pohjavesialueella.

Perustelut

Lannan ja lietteiden levitystä säädelään ympäristönsuojelulailla ja –asetuksella sekä valtioneuvoston asetuksella (86/2000) maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta ja valtioneuvoston päätöksellä (282/94) puhdistamolietteen käytöstä maanviljelyssä. Ympäristönsuojelulain 8 § 1 momentissa säädetään ehdottomasta pohjavesien pilaamiskiellosta. Erityisesti lannan, lietteen ja virtsan levitys saattaa aiheuttaa pohjaveden pilaantumista.

10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

- 10.1 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on toteutettava niin, että siitä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa eikä haittaa naapurustolle.

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen on sallittua ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla asianmukaisella pesupaikalla, jonka pesuvedet käsitellään hiekan- ja öljynerotuskaivoissa tai muussa tarkoitukseen soveltuvassa laitteistossa ja johdetaan keskitettyyn jätevedenpuhdistukseen.

- 10.2. Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty pesuaineilla muualla kuin tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen jätevesiviemäriin tai muuhun hyväksytyyn jätevesien puhdistusjärjestelmään.

10.3 Ranta-alueella ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesussa syntyneitä jätevesiä ei saa missään olosuhteissa johtaa suoraan vesistöön.

10.4 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla.

Perustelut

Ajoneuvojen ja muiden vastaavien laitteiden ammattimaisesta tai laajamittaisesta pesusta syntyy paljon jätevesiä, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Jätevedet tulee esikäsitellä asianmukaisesti ja johtaa edelleen jätevedenpuhdistamolle.

Pohjavesialueilla jätevedet aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, jos ne pääsevät imeytymään maahan. Pohjaveden pilaantumisen vaaran aiheuttaminen on kielletty (YSL 8 §).

Pesu vesistön rannalla tai pesuveden johtaminen sadevesiviemäriin voi aiheuttaa vesistön pilaantumista, jos jätevedet pääsevät valumaan tai johtumaan vesistöön. (YSL 3).

11 § Lumen vastaanottoaikat

11.1 Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, vesistön rannalle tai jäälle.

Perustelut

Kaduilta ja tiealueilta poistettu lumi saattaa sisältää esimerkiksi roskia ja haitallisia aineita, kuten öljyä. Perusteltua on, ettei lumen vastaanottoaikkaa sijoiteta pohjavesialueelle tai siten, että sulamisvedet voivat joutua suoraan vesistöön.

12 § Maalämpöputkistojen sijoittaminen pohjavesialueelle

12.1 Sijoitettaessa maalämpöputkistoja pohjavesialueella, niissä voidaan käyttää vain sellaisia rakenteita ja lämmönsiirtoaineita, joista ei aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Perustelut

Maalämpölaitteissa käytettävät lämmönsiirtoaineet voivat olla ympäristölle vaarallisia. Pohjavesialueilla saattaa aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

4 LUKU MELUNTORJUNTA

13 § Meluntorjuntamääräykset

13.1 Taajaan rakennetulla alueella, äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden häiritsevä käyttö ulkotiloissa, on kielletty yöaikaan klo 22.00 – 7.00 sekä päiväaikaan sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai vastaavan hoitolaitoksen ja muun erityisen häiriintyvän kohteen läheisyydessä. Kielto ei koske toimintaa, josta on ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisen meluilmoituksen johdosta tehty päätös.

- 13.2 Liikkuvaan ajoneuvoon tai muuhun kulkuvälineeseen asennettujen sekä kannettavien äänentoistolaitteiden käyttäminen ulkona mainostarkoituksessa on sallittua ainoastaan päiväaikaan klo 8.00 – 21.00.
- 13.3 Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien tulee olla selvillä toimintansa aiheuttaman melun ympäristövaikutuksista ja –riskeistä. Järjestäjien tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteet on suunnattu ja säädetty koko tilaisuuden ajan siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.
- 13.4 Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen sekä muut erityisen häiritsevää melua aiheuttavat toiminnot on kielletty yöaikaan klo 22.00 – 7.00, paitsi kun ne ovat tarpeen välttämättömien tilapäisten töiden suorittamiseksi. Määräys ei koske maa- ja metsätalouselinkeinojen harjoittamisen vuoksi tilapäistä ja lyhytaikaista häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan erilaisia yleisiä määräyksiä voidaan antaa tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai tärinän torjunnasta. Määräykset voivat koskea esimerkiksi konserttien järjestämistä kaupunkien keskusta-alueilla, katutöitä, sähköisten äänenvahvistimien käyttöä ja muita vastaavia toimia. Määräykset voidaan rajoittaa koskemaan poikkeuksellisia kellonaikoja. Yleinen häiritsevän yöaikaisen melun aiheuttamisen kieltävä määräys voidaan edelleen kokea tarpeelliseksi. Yöaikaa koskevasta kiellosta on paikallisten olosuhteiden perusteella tarpeen tehdä poikkeus esimerkiksi maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi ja sallia välttämätön tilapäinen ja lyhytaikainen häiritsevää melua aiheuttava toiminta kuten esimerkiksi, traktorin, leikkuupuimurin, heinän- ja viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö.

14 § Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen

- 14.1 Tilaisuuksien ja toimenpiteiden järjestäjien on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tarvittaessa tiedot tapahtuman laadusta ja kestosta sekä käytettävistä laitteista, syntyvästä melutasosta ja vastaavista seikoista.
- 14.2 Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista.

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavista toimenpiteistä tai tapahtumista:

- 1) ilotulituksesta
- 2) erikoistehosteiden käytöstä yleisissä kokouksissa ja yleisötilaisuuksissa
- 3) lentonäytöksestä tai tilapäisestä yleisölennätyksestä
- 4) tavanomaisista rakennus- tai purkutöistä, joiden meluisimmat työvaiheet tehdään arkisin klo 7.00 – 18.00
- 5) rakentamiseen liittyvästä räjäytystyöstä, lousinnasta tai lyöntipaalutuksesta tai muusta vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, mikäli työ tehdään maanantaista perjantaihin klo 7.00 – 18.00. Työ voi kestää korkeintaan kaksi viikkoa.

Toiminnanharjoittajan on tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille meluhaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta sekä työmaan vastuuhenkilön yhteystiedot vähintään 7 päivää ennen työn alkamista.

- 6) äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden käytöstä ulkotiloissa yksipäiväisten kertaluontoisten tapahtumien yhteydessä torilla, urheilukentällä tai muualla yleisökäyttöön tarkoitettulla tai soveltuvalla paikalla klo 7.00 - 24.00. Tapahtuman järjestäjän tulee hyvissä ajoin ennen tilaisuutta ilmoittaa ympäristön asukkaille äänentoistolaitteiden käytöstä kun äänentoistolaitteita käytetään klo 22.00 – 24.00. Äänenvahvistimien käyttö ei saa aiheuttaa kohtuutonta haittaa.
- 7) liikkuvaan ajoneuvoon asennettujen ja kannettavien äänentoistolaitteiden käytöstä ulkona klo 8.00 – 21.00

- 14.3 Sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin, koulun tai muun vastaavan laitoksen läheisyydessä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee aina tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus, jos toiminta ajoittuu niiden käyttöaikaan.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 19 §:n nojalla ja määrännyt, että ei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Vaikka kohdassa 14.2. 5) mukainen toiminta saattaa aiheuttaa merkittävää melua, saa toimintaa kuitenkin jatkaa kahden viikon ajan ilman ilmoitusvelvollisuutta. Tiedottamista naapurikiinteistöille hyvissä ajoin voidaan kuitenkin pitää perusteltuna. Myös kohdan 6) mukaisesta klo 22.00 - 24.00 välisestä äänentoistolaitteiden käytöstä on perusteltua myöhäisen ajankohdan vuoksi tiedottaa naapurustolle. Muista määräyksen kohdista riittäväksi on katsottu se, että toiminnan harjoittaja on tarvittaessa valmis antamaan toimintaa koskevat tarpeelliset tiedot valvontaviranomaiselle.

Sairaala, vanhainkoti, päiväkoti, koulu ja muut vastaavat laitokset ovat erityisen häiriintyviä kohteita, joten niiden läheisyydessä harjoitettavilta toiminnoilta on perusteltua vaatia normaali ilmoitusmenettely.

Yhteiskunnan toiminnan kannalta välttämättömiä toimenpiteitä määräyksen aikarajoitus ei koske, sillä niiden suorittaminen on tarpeen joissakin tilanteissa myös yöaikaan.

5 LUKU ILMANSUOJELU

15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

- 15.1 Kiinteistökohtaisessa tulisijassa tai muussa tulipesässä ei saa polttaa jätettä eikä muitakaan sellaisia polttoaineita, joiden palaessa muodostuvien savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea, hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista. Paperin, pahvin, kartongin sekä näistä syntyvän jätteen käyttö syykkeenä on sallittu.
- 15.2 Tulisijoja ja muita polttolaitteita tulee säätää, käyttää ja huoltaa siten, ettei poltosta aiheudu haittaa terveydelle tai yleiselle viihtyvyydelle.

- 15.3 Taajaan rakennetulla alueella rakennuksen savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeus ja ilmanpoistolaitteiston sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja poistokaasujen leviäminen ympäristöön normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa lähikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista.
- 15.4. Risujen, oksien ja vastaavien polton yksityiskohtaiset määräykset annetaan Someron kaupungin yleisissä jätehuoltomääräyksissä.

Perustelut

Kiinteistöjen tulisijoissa ja muissa tulipesissä poltettavien materiaalien tulee olla puhtaita, jottei ympäristön pilaantumista aiheudu esimerkiksi noen, hajun tai vaarallisten yhdisteiden kautta. Taajaman ulkopuolella avopolton haittoja voidaan pitää merkittävästi vähäisimpinä.

16 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvien ympäristön pilaantumisen torjunta

- 16.1 Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva melu, pöly, liuotainahöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta haittaa tai vaaraa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle. Haitat tulee estää riittävällä kohteen suojauksella.
- 16.2 Kiinteistön haltijan tai toimenpiteen suorittajan on ilmoitettava kunnostustöiden aloittamisesta kiinteistön asukkaille ja naapureille.
- 16.3 Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kastelemalla.

Perustelut

Kunnostus- ja puhtaanapitotöissä voi syntyä erilaisia haitallisia ja myrkyllisiä jätteitä, joiden käsittelyyn on kiinnitettävä erityistä huomiota. Osa jätteistä voi levitä ympäristöön pölyämällä. Määräykset on annettu syntyvien pölystä ja melusta aiheutuvien viihtyvyyss- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi. Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen, jotta tuleviin tilanteisiin pystytään varautumaan.

6 LUKU JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

17 § Jätehuoltoa koskevat määräykset

- 17.1. Kiinteistön jätehuolto, jätteiden keräily- ja varastointipaikat sekä jätteiden käsittelypaikat tulee toteuttaa ja varustaa siten, etteivät ne aiheuta viihtyvyyshaittaa ja siten ettei jätehuollosta ja jätteiden käsittelystä aiheudu ympäristön, maaperän tai pohjaveden pilaantumisvaaraa.
- 17.2. Kiinteistön tai muun alueen haltijan on huolehdittava alueensa siisteydestä. Kiinteistöllä ei saa varastoida käytöstä poistettuja esineitä, kuten hylättyjä ajoneuvoja, vaan ne tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.
- 17.3. Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat yksityiskohtaiset määräykset annetaan Someron kaupungin yleisissä jätehuoltomääräyksissä.

- 17.4 Jätteiden sijoittaminen maaperään on kielletty. Vähäisiä määriä puhdasta betoni- ja tiilijätettä saa kuitenkin ympäristönsuojeluviranomaisen luvalla hyödyntää maarakentamisessa edellyttäen, ettei sijoittamisesta aiheudu ympäristön pilaantumista ja kyse ei ole ammattimaisesta tai laitospöytäkirjasta. Hyödyntämisestä on tehtävä ilmoitus Someron ympäristölautakunnalle vähintään 30 päivää ennen toimenpidettä. Ilmoituksessa on esitettävä betoni- ja tiilijätteen määrä, alkuperä ja hyödyntämispaikka.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat myös toimintaa, jossa syntyy jätettä ja siksi määräysten yhteydessä on tarkennettu paikallisia jätehuoltomääräyksiä. Jätehuoltomääräyksillä säädellään jätehuollon järjestämistä ja teknistä toteuttamista ja ympäristönsuojelumääräyksillä pyritään ehkäisemään jätteistä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Jätettä ei saa hylätä, eikä käsitellä hallitsemattomasti (YSL 7 §, Jätelaki (JäteL 1993/1072) 6 § kohta 6). Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (voimaan 15.7.2006).

18 § Kemikaalien, polttoaineiden ja ongelmajätteiden käsittely ja varastointi

- 18.1. Terveydelle ja ympäristölle vaaralliset kemikaalit ja ongelmajätteet tulee käsitellä ja varastoida niin, että niiden pääsy maaperään, pohjaveteen, viemäriin tai muuhun ympäristöön on estetty.
- 18.2. Pohjavesialueilla uudet vaarallisten kemikaalien säiliöt on sijoitettava maan päälle tiiviisiin säiliöiden tilavuutta vastaaviin katettuihin suoja-altaisiin tai varustettava ne muilla vastaavilla suojarakenteilla. Lisäksi säiliöt on varustettava laponestolaitteilla. Jo olemassa olevat maan päälliset vaarallisten kemikaalien säiliöt on pohjavesialueilla sijoitettava tiiviisiin säiliöiden tilavuutta vastaaviin katettuihin suoja-altaisiin tai varustettava ne muilla vastaavilla suojarakenteilla ja laponestolaitteilla viiden (5) vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta.

Pohjavesialueilla sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt on tarkastutettava siten kuin maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83) on määrätty. Pohjavesialueen ulkopuolella sijaitsevat maanalaiset säiliöt tulee kiinteistön/säiliön omistajan tai haltijan tarkastuttaa ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta. Tämän jälkeen säiliö on tarkastettava aina edellisestä tarkastuksesta laaditun tarkastuspöytäkirjan mukaisesti, kuitenkin vähintään kymmenen vuoden välein. Tarkastamattomat säiliöt on tarkastettava ensimmäisen kerran vuoden 2010 loppuun mennessä tai 10 vuoden kuluttua asennuksesta sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi. Tarkastuksista laadittavat pöytäkirjat on pyydettäessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

- 18.3. Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset vaarallisten kemikaalien säiliöt sekä putkistot poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Samalla tulee säiliöt puhdistaa asianmukaisesti ja tarkastaa mahdolliset vuodot maaperään. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista tarkastusta varten. Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa asianmukaisesti puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella. Säiliöiden täyttö- ja ilmaputket on kuitenkin poistettava. Vaarallisista kemikaaleista aiheutuneesta maaperän pilaantumisesta on tehtävä ilmoitus pelastus- ja ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä Lounais-Suomen ympäristökeskukselle. Vaarallisten kemikaalien säiliöiden poistamisesta tulee tehdä ilmoitus rakennusvalvonta- ja pelastusviranomaiselle.

Perustelut

Terveydelle ja ympäristölle vaaralliset kemikaalit ja ongelmajätteet on maaperän ja pohjaveden pilaantumiskin ja terveyshaitan ehkäisemiseksi säilytettävä asianmukaisissa säilytystiloissa, jolloin voidaan ehkäistä YSL:n 3, 6 ja 7 §:ssä tarkoitettua pilaantumista.

KTM:n päätös öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia säiliöitä. Pohjavesialueella sijaitsevan maanalaisen öljysäiliön määräaikaistarkastuksen suorittajalla tulee öljylämmityslaitteistoja koskevan asetuksen (1211/95) mukaisesti olla tehtävän vaatima ammattitaito.

Ensimmäisen kerran öljysäiliö tulee tarkastuttaa 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöön otosta ja tämän jälkeen KTM:n päätöksen (344/83) 10 §:n mukaisesti. vuoden väliajoin. Ensimmäinen tarkastusajankohdasta on öljylämmityslaitteistoja koskevan asetuksen (1211/95) 21 §:n siirtymäsäännöksessä porrastetusti määritelty sellaisten säiliöiden osalta, jotka on otettu käyttöön ennen vuotta 1995.

Pohjavesialueella vaarallisten kemikaalien säiliöt tulee varustaa suoja-altailla, jotta äkillisessä ennalta arvaamattomassakin säiliön rikkoutumistilanteessa vältytään merkitykselliseltä pohjavesivahingolta.

Jätelain perusteella vanhoja vaarallisten kemikaalien säiliöitä sekä näiden putkistoja pidetään jätteenä, mikäli ne poistetaan käytöstä. Säiliöiden jättäminen maahan ei ole jätelain mukaista jätteen käsittelyä. Siksi vanhat säiliöt ja niiden putkistot on poistettava maasta ja toimitettava asianmukaiseen käsittelyyn. Poistamisen yhteydessä on tarkastettava mahdolliset säiliövuodot, joista on välittömästi ilmoitettava sekä pelastus- että ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Mikäli säiliöiden poiston yhteydessä on havaittavissa maaperän pilaantumista, maaperä on käsiteltävä alueellisen ympäristökeskuksen määräämällä tavalla. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ei voi päättää pilaantuneen maan puhdistamisesta.

Myös muualla kuin 1. ja 2. luokan pohjavesialueilla säiliöt tulee tarkastaa maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi (YSL 7 ja 8 §).

Määräykset on annettu pohjaveden ja maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi (YSL 7 ja 8 §). Käytöstä poistettu polttonestesäiliö on myös jätelain (JäteL 1072/1993) tarkoittama jäte, jota ei saa hylätä (JäteL 6 § kohta 6).

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

19 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on annettava pyydetessä kunnan valvontaviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin 6) kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulain 83 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus saada tarpeellisia tietoja toiminnanharjoittajilta ja viranomaisilta.

20 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ympäristönsuojeluviranomaiselta.

Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein.

21 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 13 luvussa ja 116 §:ssä

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 13 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Valvontaviranomainen voi kieltää ympäristönsuojelumääräysten rikkojaa jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa. Ympäristönsuojelulain 88 §:n nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella.

22 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 8.6.2009.